

fentlige Arbejder i Gang, men ogsaa i Retning af at støtte det private Initiativ. Hvis det forholder sig rigtigt, hvad der er udtalt her, at Bankerne holder sig tilbage med Hensyn til at give Byggelaan, saa maa Staten kunne gøre noget i saa Henseende, og det saa meget mere, som Bankerne i Grunden under den nuværende Situation overfor en saadan Vægning maa staa med en temmelig daarlig Samvittighed; for de var de første, der kom til Staten og krævede Moratorium, om jeg maa bruge det Udtryk — med en vis Begrænsning i alt Fald —, og de bør da saa være de sidste, som ikke er med til at tage deres Del af den Risiko, hele Samfundet løber under de nuværende Omstændigheder. Men der maa ogsaa ved Samarbejde med de private Institutioner, ved Samarbejde med Industriraadet og de forskellige industrielle Organisationer, kunne gøres noget for at faa Klarhed over, paa hvilken Maade Staten er i Stand til at støtte Erhvervslivet, saa det dog i nogen Grad bliver muligt for os at løse den Opgave, der stilles os: saa at sige at hvile økonomisk paa os selv. Jeg kan ikke undlade her at tænke ikke alene paa, hvad jeg tillod mig at fremdrage i Fjor ved første Behandling af Finanslovsforslaget: det store Byggeprojekt ude i Prinsensgade, som jo vilde være et betydeligt Arbejde at sætte i Gang, men ogsaa paa de Ønsker, som jeg delte med Socialdemokratiet med Hensyn til en Udvidelse af Muligheden for at bygge Arbejderboliger. Man maatte ved Henvendelse til Fagene gennem Industriraadet og gennem de industrielle Organisationer kunne faa Anvisning paa, hvorledes man enten gennem Laan eller ad andre af de mange forskellige Veje, ad hvilke saadant noget kan tænkes udført, kunde give Impulser til Privatinitiativet, saa at det arbejdede med noget større Spænding, end det naturligt maa gøre under Forhold som disse. Alt dette vil jo kunne blive overvejet i et Udvalg, og ogsaa jeg slutter mig da til Ønsket om, at et saadant maa blive nedsat om Sagen, og det vil naturligvis arbejde saa hurtigt, som Forholdene tillader det.

Formanden: Folketingsmanden for Aalborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. H. Jensen: Naar jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning, er det i Anledning af en Udtalelse af det ærede

Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen). Det blev henstillet af vor Ordfører, at vi mulig i et eventuelt Udvalg kunde faa Oplysning om de Regler, som Ministeren vil fastsætte. Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds mente, at det var næsten utænkeligt, at det kunde lade sig gøre i Øjeblikket. Ministeren havde endnu ikke udarbejdet dem, og det ærede Medlem mente, at man godt kunde tage Lovforslaget ubeset, som det var. Jeg forudsætter dog, at naar Ministeren udarbejder et Lovforslag, maa han med det samme tænke over, hvordan Reglerne for dets Udførelse skal være; ellers vilde jo — jeg vil ikke sige Loven være kommet dødfødt til Verden, men Understøttelserne i Henhold til den blive uddelt paa bedste Beskub. Det ærede Medlem udtalte, at dette var en lille Lov, men det kan saare let blive en stor Lov, en Lov, som vil kræve store Bidrag af Statskassen. Jeg har det Haab, at Statskassens Bidrag skal blive noget nedsat og Kommunernes noget forhøjet — derom kan der forhandles i Udvalget. Men hvorom alting er, tror jeg, vi maa se at faa at vide, hvilke Regler Ministeren har tænkt at ville fastsætte. Det skulde ikke gerne være saadan, at disse Understøttelser kunde blive vedvarende. Skal vi give Understøttelser til dem, som bliver arbejdsløse paa Grund af de Krigsforhold, som nu hersker i Europa, og ved Siden af til dem, som ogsaa ellers vilde være arbejdsløse, kan vi ikke gøre Skel mellem disse, frygter jeg for, at Staten vil komme til at yde disse Understøttelser til arbejdsløse ikke blot under de ekstraordinære Forhold, men ogsaa i Fremtiden. Vi kan her let komme ind paa et Skraaplan, og det maa vi vogte os for. Jeg vil derfor haabe, at der maa blive nedsat et Udvalg, og at Ministeren i dette vil kunne fremlægge i hvert Fald Grundtrækkene af de Regler, som han vil fastsætte, saa at vi kan se, om der virkelig kan fastsættes saadanne Regler, at kun de, som er arbejdsløse paa Grund af de uheldige Forhold i Europa, faar Understøttelse, og at Understøttelsen ikke skal tilfalde alle og enhver, som ikke har Arbejde.

N. C. Jensen: Jeg vil gerne være med til at understrege det, der er kommet frem om at nedsætte Statens Bidrag noget. Det vil vistnok være rigtigt og forsvarligt at gøre det ved denne Lov. Dernæst vilde jeg gerne henstille, at man ikke alene bliver ved at tale om at faa Arbejde sat i Gang.